

R.M. Mc Cheyne

ZIE OP EEN GEKRUISIGDE CHRISTUS

„Doch over het huis Davids en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik uitstorten de Geest der genade en der gebeden, en zij zullen Mij aanschouwen die zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen als met de rouwklage over een enige zoon. En zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene. Te dien dage zal er een fontein geopend zijn voor het huis Davids en voor de inwoners van Jeruzalem, tegen de zonde en tegen de onreinigheid.” (Zach. 12: 10, 13 : 1).

In deze woorden vindt u een beschrijving van de bekering van de Joden, die nog komen moet; een gebeurtenis, die leven aan deze dode wereld geven zal. De bekering van een ziel gaat op dezelfde wijze. Bekering is het heerlijkste werk van God. De schepping van de zon is een heerlijk werk, toen God haar door de wolken liet schijnen, haar zegeningen op ieder werelddeel uitspreidende. De verandering in het voorjaar is wonderlijk, als God het gras doet herleven, aan de dode bomen nieuwe bladeren geeft en de bloemen op de aarde doet uitspruiten. Maar nog veel heerlijker en wonderlijker is de bekering van een ziel! Het is de schepping van een zon, die in alle eeuwigheid zal schijnen; het is het voorjaar van de ziel, die geen winter zal kennen; het planten van een boom, die in alle eeuwigheid in Gods paradijs zal bloeien.

I. De bron van bekering. De hand van Christus: „Over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik uitstorten de Geest van de genade en van de gebeden. En zij zullen Mij aanschouwen die zij doorstoken hebben.” De Heilige Geest wordt gezonden door dezelfde hand, die aan het vervloekte hout doorstoken werd. Werkelijk, de Heilige Geest woont in het hart van de Vader. Jezus noemt Hem: „De Geest der waarheid die van de Vader uitgaat.” En „Hij is in God gelijk de geest des mensen in Hem is.” Hij woont van alle eeuwigheid in de schoot van de Vader en in de Zoon. Maar toch is het waar, dat de Vader de Geest aan Christus gegeven heeft: „Het is des Vaders welbehagen dat in Hem al de volheid wonen zou.” (Col. 1 : 19). Jezus heeft de gave van de Heilige Geest ontvangen als een beloning voor Zijn werk. Het is passend dat Hij, die

voor zondaars stierf, ook de Heilige Geest zou kunnen geven aan wie Hij wil, en een van Zijn laatste woorden tot Zijn discipelen waren: „Ik zal Hem tot u zenden en wanneer Hij zal gekomen zijn, zal Hij de wereld overtuigen van zonden.” (Joh. 14 : 5).

1. Dit leert aan ontwaakte zielen vanwaar hun bekering komt. Gevoelen enigen onder u, dat u de toestand van u zielen inziet? Dan heeft een pijl van overtuiging uw hart getroffen. Zie op de pijl, zij kwam uit de boog van Christus! Christus nam haar uit Zijn pijlkoker. Christus legde aan op uw hart en Hij liet dezelve u doorsteken. De veder is getekend door het bloed van de doorstoken hand. Die pijl kwam van de hand van de liefde, van de hand die aan het kruis genageld werd. O, zoon neem dit dan aan als een bewijs dat Christus u wil zalig maken. Hij wil met u onderhandelen; ga dan niet terug; trek de pijl niet uit uw hart, heel de wond in het minste niet. Ga tot Hem, en dezelfde hand, die u gewond heeft, zal u ook genezen. *Heere, geef dat indien ik van u de vrede niet krijg, ik deze van niemand anders mag ontvangen.*

2. Wanneer u anderen zwaar gewond ziet, moet u hierin de hand van Christus erkennen. Ik heb gezien dat sommigen de hand van de leraar, maar niet de hand van Christus erkennen. Dit is een grote smaad onze Immanuël aangedaan! Er werd van de voorvaderen gezegd dat God een groot gedeelte van de zegen van hun arbeid wegnam, omdat het volk niet van hen áf en op Christus kon zien. Dit vind ik ook onder u. De Heere leert u om niet alleen op uw voorgangers te zien, maar op Hem, op onze verheerlijkte Heiland, rijdende op een wit paard en Zijn pijlen van zich schietende.

3. Bidt Christus dat Hij dit doen mag. Indien Hij de Geest uitstort, wie kan dit verhinderen? Ik twijfel niet of velen onder u, die heden opgekomen zijn, zouden weggebleven zijn, indien u wist dat Christus heden u bekeren zou. Ik vrees dat er enigen onder u zijn, die uw ogen gesloten, uw oren gestopt en uw hart dichtgemaakt hebt uit vreze dat u zou bekeerd worden en dat Christus u genezen zou. U zou geen wenend, biddend en eenvoudig gelovige in Christus willen genaamd worden. Maar, o, indien Christus de Geest heden uitstort, dan zal uw hart week worden; u zult zelfs wenen en uitroepen: „Wat moet ik doen om zalig te worden?” Wanneer Christus de Geest niet uitstort, dan spreken en arbeiden de leraars tevergeefs; het is alsof zij tegen de wind of tegen de golven van de zee spreken. Maar als Christus van Zijn troon opstaat en de Geest uitstort, dan worden de zwakste pogingen machtig. Het Woord komt niet alleen in woorden. Een ezelskinnebakken was een zeer zwak zwaard om mensen te doden, maar in de hand van Simson was het machtig, zodat hij er duizend man mee sloeg. Een slinger en een steen waren een nietig wapen om daarmee een gewapende reus tegemoet te gaan. En toch, toen David de steen slingerde, zonk dezelve in het voorhoofd van de reus zodat hij met zijn aangezicht ter aarde viel. O, gelovigen, bidt, dat de slinger en de steen heden in de hand van de Zoon Davids mogen zijn; dat het Woord heden in de verhardste harten ingang mocht vinden en dat zelfs de grootste zondaars zich mogen vernederen. O, ik vrees dat velen onder u van het hoofd tot de voeten tegen Gods Woord gewapend zijn. U spot wellicht in uw zekerheid. Maar, lieve vrienden, ziet op de arm van Immanuël die de hoogmoedigen kan ten onder brengen. Bidt dat Hij de Geest moge uitstorten. Ik geloof dat een stil gebed van een eenvoudig gelovige een heerlijk werk Gods in een stad kan teweeg brengen. Indien er onder ons

mensen waren gelijk Noach, Job of Daniël, dan zouden wij een rijke zegen mogen verwachten.

II. De Geest Die bekeert.

1. *De Geest der genade.* Hij wordt zo genaamd, omdat hij uit vrije genade tot de ziel komt en in haar werkt. Wanneer de Geest Gods voor het eerst tot een ziel komt, dan vindt Hij niets wat Hem zou uitnodigen om te blijven: Hij vindt de ziel gelijk aan droge beenderen zonder enige gedaante of heerlijkheid, zonder enige begeerte om het leven te vinden. De natuurlijke mens heeft even weinig aanzien als een droog geraamte en verlangt evenmin naar genade als een dood lichaam. Integendeel, er is alles in een ziel om de Geest te verjagen. Hij is een heilige Geest, maar Hij vindt het hart een bron van bederf, vol van de ergste lusten en begeerlijkheden. Hij is een Geest van liefde, maar Hij vindt het hart des mensen vol van opstand en haat jegens God. Hij is een ijverige Geest, maar Hij vindt het hart des mensen vol van toverij en van afgrijselijke afgoden. O, ik verbeeld mij dat de Heilige Geest in het hart van enigen van u ziet, zeggende: „Waarom zou Ik tot zo'n ziel komen? Zij heeft mij niet nodig om zich te bekeren; zij wil liever alleen blijven. Zij wil liever haar lusten volgen, waarom zou Ik haar dan storen? Ik wil haar alleen laten.”

Blijf, blijf, Geest van genade! Kom, uit vrije genade. Kom, niet omdat wij u nodig hebben, maar omdat u liefderijk zijt. Kom en maak dat deze droge beenderen opstaan en de naam van Jezus aanroepen.

Sommigen onder u weten dat Hij op deze wijze tot u kwam. Hij vond u in opstand en Hij heeft u gehoorzaam gemaakt. O, zult u nu nog aan iets wanhopen, nu Hij uw hart veranderd heeft? Er zijn sommigen onder u, waarde vrienden, wier toestand voor de mensen hopeloos is; mannen en vrouwen, die lang in zonden geleefd hebben formalisten, voor wie het verraden van de Heere aan Zijn tafel een oude gewoonte is. O, laat ons niet wanhopen over dezulken! De Geest is de Geest van vrije genade. Nodig Hem uit om tot u te komen, u arme, dorre ziel.

2. *De Geest van verzuchtingen.* Omdat Hij leert bidden. Van een natuurlijk mens kan ternauwernood gezegd worden dat hij bidt. Het is waar, hij heeft dikwijls de gewoonte om in tijden van benauwdheid een gebed te doen, maar zal hij altijd God aanroepen? Een ziel, waarin God begint te werken, kan niet uit gewoonte bidden, want zij zegt: er is niemand gelijk ik. Maar een mens bidt in waarheid, wanneer de Geest tot zijn ziel komt. Hij droeg een goddeloze Manasse met zich om. Manasse had in zijn jeugd dikwijls aan de schoot van zijn vrome vader gebeden. Hij had dikwijls zijn knieën voor de bloedige afgoden gebogen en de duivel aanbeden, maar nu bad hij werkelijk door de Heilige Geest. Hij droeg een vloekende Paulus met zich om. Zonder twijfel had Paulus dikwijls gebeden aan de voeten van Gamaliël. In de synagogen en op de hoeken van de straten had hij dikwijls lange gebeden gedaan om gezien te worden, maar nu ontwaakt zijnde door de Geest Gods. „Zie, hij bidt.” (Hand. 9 : 11).

Hebt u door de Geest Gods leren bidden? Eenmaal deed u het uit gewoonte of om gezien te worden, of u bad afgoden aan. Maar bent u door de Geest gedrongen

geworden om te bidden? Dan mag u zeker zijn dat Hij een goed werk in u begonnen heeft. Indien enigen onder u niet geleerd hebben om in het geheim te bidden, dan kunt u er zeker van zijn dat u nog bent „in een gans bittere gal en samenweefsel van ongerechtigheid.” Een ziel, die niet bidt, is een onbekeerde ziel, zij staat op de rand van het verderf. Sommige stukken hout branden gemakkelijker dan andere; sommige zijn groen en branden niet dadelijk, maar een droog stuk hout is gauw verbrand. Zij, die niet bidden, zijn gelijk aan droge stukken hout; zij zijn goed om verbrand te worden.

III. *Op wie een bekeerde ziel ziet.* „Zij zullen Mij zien, die zij doorstoken hebben.” Wanneer de Geest Gods werkelijk in het hart werkt, dan doet Hij de mens op een gekruisigde Christus zien. Christus, die hij gekruisigd heeft, zweeft hem altijd voor ogen waar hij ook gaan mag. Satan zou een mens liever op alles wijzen dan op Christus. Daar is niets erger dan een valse bekering. De duivel wekt de mensen soms op om over hun toestand na te denken. Hij wijst hen op leraars, op boeken, op verenigingen, op plichten, op gevoelens of op vermeerdering van gebed, hij zal hen op alles wijzen behalve op „het kruis van Christus.” Het enige, dat hij voor hen verbergt, is het evangelie, het heerlijke evangelie van Christus. Maar wanneer het de Geest van God is, dan zal hij de ziel op niets anders wijzen dan op Christus op een gekruisigde Christus.

Wat ziet een ontwaakte ziel in Hem?

1. Dat zij de Zoon van God door haar zonden gekruisigd heeft. Dit doet haar de zonde in al haar grootheid inzien. De natuurlijke mens denkt er licht over. Een leugen of een eed drukt zo licht als een veer op uw geweten. U voelt er de last niet van, zelfs al lagen er miljoenen op uw ziel. U kunt gerust slapen met al die zonden. Maar indien uw ogen geopend waren voor een gekruisigde Christus, dan zou u zien dat de last van de zonde groot is. O, zie hier God spaarde Christus niet. Hoewel Hij geen zonde had niets dan Hem opgelegde zonde zie welk een toorn op Hem rustte! Zie welke pijlen Zijn heilige ziel doorstaken! De nagels verwondden Zijn onbevleete handen en voeten, maar al de pijlen van God drongen tot in Zijn ziel door. Zal God u dan sparen, indien u onder uw eigen zonden sterft, als u deze zonden zelf bedreven hebt?

Denk er aan dat Christus God was. Die stervende lijder is, „de Almachtige God, de Vader van de Eeuwigheid, de Vrededorst.” Zie hoe Hij onder de last bezwijkt. Ga naar Gethsémané en zie Hem daar beven en grote druppelen bloed zweten. Ga naar Golgótha en zie hoe Zijn beenderen vaneen gescheurd zijn en hoe Hij stervend het hoofd buigt. U bent slechts een worm. Kunt u deze wraak verdragen? „Kan uw hart bestaan of kunnen uw handen sterk zijn in de dag wanneer Ik met u richten zal?” O, zondaars, ziet op Christus, ziet op een gekruisigde Christus en weent over uw zonden. Niets zal uw hart meer verteren, dan te zien op Christus, die voor uw zonden gekruisigd is.

1. Dat hij de Zoon Gods door ongeloof gekruisigd heeft. Wanneer de Geest Christus aan de ziel leert kennen, dan ondervindt zij een bittere strijd. Een onbekeerd mens denkt niet aan ongeloof. Hij geeft er niet om dat hij Christus van alle eeuwen af verworpen heeft. Leraars hebben tot het laatst van hun leven toe hem bezworen om zich te bekeren en te leven. Christus hield Zijn armen naar hem uitgestrekt. God heeft nog

medelijden met deze mens gehad, en hem nog niet in de hel geworpen, en toch is hij een even verharde zondaar. O, wanneer de Geest zo'n aan zichzelf doet kennen, wat ziet hij dan niet in een gekruisigde Christus!

Sommigen van u zeggen heden: 'Ik heb deze heerlijke Ene veracht. Hij wilde mij dikwijls tot zich trekken, maar ik heb niet gewild. God heeft lange jaren op mij gewacht. Jezus heeft aan mijn deur geklopt en ik wilde Hem nooit binnenlaten; nu vrees ik dat Hij voor altijd van mij is weggegaan'.

Sommigen van u mogen gevoelen dat uw hart onwillig is om Hem aan te nemen, het is zo verhard en dor. Hoe liefelijker Hij u tegenkomt, des te bedroefder is uw smart omdat u Hem verworpen hebt. O, er is geen groter smart dan te zien op een doorstoken Christus!

1ste. Het is een bittere smart. Zaagt u immer ouders over de dood van hun eerstgeboren zoon treuren? Het is een ontzettende droefheid. Zo is ook de droefheid van hen, die op een gekruisigde Christus zien. Sommigen hebben groter droefheid dan anderen, maar allen, die in waarheid op Christus zien, zijn in droefheid.

2e. Het is een eenzame droefheid. Het is waar, zij zal nergens beperkt worden en zij, die grote smart dadelijk veroordelen, zelfs daar waar zij openbaar wordt, handelen niet goed. Maar deze droefheid zoekt het licht niet; de gewonde ziel wil alleen met God zijn of met dezulken die Hem zoeken. David Brainerd verhaalt dat, toen hij een gekruisigde Christus aan de Indianen verkondigde, de kracht Gods zich machtig onder hen vertoonde gelijk een sterke wind: „Hun eigen belangstelling was zo groot, dat niemand zich bekommerde over degenen die om hen heen waren. Zij waren zo met zichzelf bezig alsof zij geheel alleen in de grootste woestijn waren. Ieder bad voor zich en toch baden zij allen samen.”

O, lieve vrienden, indien u werkelijk op een gekruisigde Christus wilde zien, dan zou ge u benaarstigen om belang in Hem te stellen. O, ziet hoe u Hem veracht hebt in de voorbijgegangene dagen, hoe u geweigerd hebt Hem aan te nemen in uw jeugd, op de zondagsscholen en toen u nog kleine kinderen waart. Toen u voor het eerst aan de tafel des Heeren kwam, toen stond Hij voor u als een gekruisigde Heiland, en toch verachtte u Hem en trad Hem met de voeten. En komt u nu heden om Hem weer te kruisigen, om de nagels weer in Zijn handen te slaan, de speer in Zijn zijde te steken en de doornen op Zijn hoofd? O, zondaar, sta een ogenblik stil; u kruisigt Een die u liefheeft, u doodt de Vorst des levens, u veracht de enige Heiland. Indien u Hem heden versmaadt, dan zult u Hem niet wederzien totdat Hij terugkomt op de wolken des hemels en u zult klagelijk wenen.

Lieve gelovigen, bedenkt hoe u Hem gekruisigd hebt; laat bittere kruiden uw paaslam zoet maken; laat de gedachte aan voorbijgegangene zonden u Christus des te dierbaarder maken.

IV. Een fontein is geopend in een gekruisigde Christus. De eerste aanblik van Christus doet de zondaar wenen; de tweede vervult hem met blijdschap. Wanneer de ziel het eerst op Christus ziet, dan ziet zij maar half de waarheid. Zij ziet Gods wraak tegen de zonde; zij ziet dat God heilig is en de zonde moet wreken; dat Hij in geen geval de schuldige onveroordeeld kan laten; zij ziet dat Gods wraak oneindig is. Wanneer zij

een tweede blik op Christus werpt, dan ziet zij de andere helft van de waarheid, de liefde van God jegens verlorenen. Zij ziet dat God voor allen vrije genade heeft. Dit vervult de ziel met blijdschap. Het is wonderlijk dat hetzelfde voorwerp het hart zal verwonden en helen. Een blik op Christus verwondt een blik op Christus geneest. Ik vrees dat velen slechts een halve blik op Hem slaan en dit baart alleen droefheid. Velen zijn traag om te geloven alles wat omtrent Jezus gezegd wordt. Zij geloven alles behalve dat zij Hem vrij kunnen aannemen. Zij zien deze heerlijke waarheid niet in: „dat een gekruisigde Christus door iedere zondaar mag aangenomen worden,” dat Christus vrij voor allen is.

Wanneer de Geest ons leert, dan geeft Hij ons een gehele blik op Christus te werpen, een blik van gerechtigheid. Wat ziet de zondaar? De wonden van Christus, die een fontein zijn voor zonden en onreinheid. O, beangste zondaar, kom en werp zo'n blik op Christus! Kom en zie een fontein, die 1800 jaren geleden op Golgótha voor alle zonde en ongerechtigheid geopend is.

„Ik kan niet, want mijn zonde is zeer groot.”

Bent u vol van zonde en onreinheid, niets dan zonde een klomp zonde? Is uw leven, uw hart een aaneenschakeling van lusten? Hier is een fontein voor u geopend; zie op een gekruisigde Christus en ween; zie op een gekruisigde Christus en wees blijde.

„Ik kan niet gewassen worden.”

Door op Hem te zien wordt u gewassen. Zodra het oog op Hem ziet, dan vallen de zondige omkleedsels af. Heden is de fontein in het huis Gods geopend. Bij het naderen aan de tafel zegt Jezus: „Die wil, die kome en neme van het water des levens om niet.” Bent u gewillig? Ziet u alleen op Hem voor gerechtigheid? Kom dan aldus gewassen tot des Heeren avondmaal in hetzelfde kleeid, dat u eenmaal verheerlijkt zult dragen. Houd uw oog op de fontein gevestigd en stel haar op prijs. Wat bent u niet aan Hem verschuldigd, die u redde van het eeuwig verderf!

Sommigen zouden naar de tafel des Heeren willen gaan zonder gewassen te zijn. Pas op, goddeloos mens! Wilt u het wagen om aan te zitten terwijl uw zonden u niet vergeven zijn? Durft u het wagen het brood met een onreine ziel aan te nemen? O, u zult het eenmaal bitter berouwen! Ik vertrouw dat sommigen onder u deze dag in de heerlijkheid zullen herdenken, maar sommigen, vrees ik, zullen zich die herinneren in de hel.